

Діло

Виходять що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ

Львів, Ринок 10., II. пом.

Конто почт. шваб. 26.726

Адреса тел.: „Львів-Львів“.

Часла телефону 261.

Рукописи редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	2.70 К.
чвертьрічно	6. —
піврічно	12. —
річно	24. —

у Львові (без доставки):

місячно	2.40 К.
чвертьрічно	6. —
піврічно	12. —
річно	24. —

Ва зміну адреси платити се 50 с.

Ціни оголошень:

Стрічка петитива, довжиною 40, в газеті № 48, у розмірах 80, в редакційній часті і К. Повітряні оголошення і заручки Г.Б. Накроплення стрічки і К. Стабілізовані за повільною утратою. Одна аршірська лінійка у Львові 16 с. на провідній 12 с.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Вигляди війни.

Можливости американських виступів на суші і на морі. — З чим виступлять Росіяни до весняної офензиви?

У військовій літературі високо цінений військовий письменник генерал Войнович розглядає у військовій організації питання участі Америки і Росії в дальшій ході війни.

Америка — лише він — має велику флоту, яка рівнає ся флоту Німеччини і тому в кожній хвилі може явити ся на морським боєвищі. Яку ціль і які вигляди мала б вона при тім?

Американська флоту могла б в порозумінню з англійською старати ся знищити німецьку флоту. Одначе се дуже правдоподібне, що німецька флоту виминала би битви із сполученими ворожими силами. Щоби примусити її до того, англійською американська флоту мусіла б вдарили на німецькі воєнні пристани і старати ся їх знищити. При тім входили б під увагу головні Північне море, передовсім Гельголанд. Дуже небезпечне і майже виключене було би підармствено в цілі прориву в Балтійське море, щоб завойувати Кіль. Проти такого отайдушного ділення держав порозуміння промовляють ось які факти:

Передумовою переведення сього наміру мусимо назвати безвиможне очищення океану і моря від німецьких підводних суден. Отже наперед мусив би відбутися рішучий бій між німецькими підводними суднами і американською воєнною флоту. Як могла б випасти ся боротьба, до того нема ніяких потрібних даних, бо се було б ще щось нове в історії воєнної штуки.

Однак коли б Америка скотіла осягнути свою ціль не так радикально, то вона могла б задоволити ся стремлінням до знищення підводних суден Німеччини, щоб зробити вільну дорогу своїй флоту, хоча мусіла б числити ся все з новими боями з сям оружжєм так довго, як довго не знищені воєнні пристани Німеччини. Як б не було цілі Америки, то бій в цілі знищення німецької флоту підводних суден був би без сумніву початком німецько-американської війни на морі. Подія праці прим. такий, що Америка перебрала б лекшу задуку, себто знищене тих підводних суден, які находять ся коло добереж Антилів і Полудневої Америки, щоби помагати Англії в обороні своїх добереж, не приніс би нічого ні самій справі ані повазі Америки.

Труднийше дати відповіді на питання, чи, як і в котрій часті можна числити на участь Америки в війні на суші в Європі.

Теперішні сухопутні сили Зєдинених Держав що до кількості значно менші ніж ті, які могла поставити проти нашої монархії навіть найменша балканська держава. Вони виносять ледви що 150.000 людин. Також що-до якості не будуть се першорядні сили. Одначе світ бачив, що Англія, яка в році 1914 не була військово-много сильніша, спромогла ся згодом на міліонову армію, і тому не є виключеном, що щось подібне могло-б повторити ся по якімсь часі також в Америці.

Та одно не виключене, а саме, що Америка може привести в протязі трьох місяців 150.000 людин на будь яке боєвище в Європі, розуміється, що тільки під тим усливем, що вона посідає потрібні до того кораблі, а головно, що зможе перевезти ті війська без перешкод з сторони підводних човен. На се послєдне питання не можемо дати певної відповіді, бо не маємо в тім ніяких досвідів.

Щоби виставити армію в силі, яка відповідала би теперішнім часам, отже між пів і цілим міліоном, треба би довгого часу приготування. Бо досвід зроблені в Англії показали, що се годі перевести на основі наємного або добровільного систему, так що треба було взяти ся до загального оружного обовязку або подібного способу. Чи він можливий в Зєдинених Державах, се инше питання. В кожнім разі його переведення, вишкolenня армії і потрібного матеріалу офіцєрського вимагало би много часу, по-

длібно як придбане оружжя і иншого воєнного матеріалу. Що до послєдної можливости нема потреби сумнівати ся, бо промисл в Америці поступив в гору і з огляду на воєнні доставки нашим ворогам відповідно приготовлений. Взвзяши під увагу все те, годі числити на появу більших американських сил оруженн в Європі скорше ніж перед роком, отже перед весною 1918. Кілько то може стати ся до того часу на боєвищах Європи!

Розумість ся, що перевіз так великих сил через море, представив би може сам собою проблему, яку можна вправді розвязати, одначе головним усливем того є, щоби власна флоту заволоділа морем в тім случаю, щоби усунути німецькі підводні човна.

Аж тоді коли-б всі ті услива наступили, можна би говорити про небезпечу, яка грозить осередним державам на случай війни з Унією. Одначе Унія мусіла би побороти до того часу такі тяжкі труднощі, що можемо спокійно глядіти в очі тій небезпечі, яка не є неможливою, але і не може так скоро наступити, і посвятити ся усуненню ближшої. Чим більше се нам удасть ся, тим меншими стануть також впливи Америки, про яку все ще можна надіятися, що має вона розважних мужів, які зміють річєво оцінити відносини і користи та некористи війни. Стане ся так, що вони переконають ся, що навіть коли б Америка мала осягнути в війні свої політичні цілі, то се могло би стати ся за ціну безмірних жертв, які не стоять в жаднім відношенню до здобутків війни.

Переходячи до питання російського фронту ген Войнович лише:

Про силу, якою розпінуть Росіяни свою весняну офензиву, не знаємо нічого певного. Після всего, що було передтим, можемо прийняти, що російські сили ледви чи переаєшуть числом ті війська, які вступили до наступу 1916 року. Виповнене прогалини, які повстали в їх рядах наслідком їх безоглядного ведення війни, мабуть вже вичерпало їх хвилеве розпорядимий людський матеріал. Коли сей здогад правдивий, то треба взяти під увагу ще й те, що фронт Росіян з червня 1916 р. був значно коротший ніж теперішній, бо тоді він сягав на полудне тільки по карпатський хребет на буковинсько-молдавській границі, підчас коли тепер став о 400 кілометрів довший через те, що через ромунські події був примушений розширити ся аж по Серет. Отже як би взяти, що російські сили будуть такі за сильні, що й на початку походу 1916 року або незначно сильніші від них, то Росія все таки не мала б ніякої певности, що зможе розторощити осередні держави.

Що дотичить запевнення воєнних апаратів, під чим розуміємо в першій мірі головні муніципалітати піхоти і артилерії, то не сумніваємо ся ні хвилини, що Росія розпоряджає достаточними припасами, щоб зачати велику офензиву. Однак супроти заостроєної війни підводними суднами ми сумніваємо ся дуже, чи Росія буде в стані доповнити в час величезний зужиток офензиви, коли вона не змогла ся до сего часу, щоби покривати всі потреби своїми фабриками. І в сїм пункті не можуть бачити Росіяни ніякої причини, яка давала б їм певність великої побіди.

„На випадок війни в Америці“

БЕРЛІН (Тхб.) В головній комісії німецького парламенту вела ся дальша дискусія над заграничною політикою. Державний секретар для заграничних справ зобразив теперішні наміри і заявив, що на случай війни з Америкою, він подбав за конечні зарядження. Бєсідник не жалує того, що наслідком американських ого-

лошень довідано ся про інструкції в Японії. Для переслання інструкції вибрано найпевнішу дорогу, яка була до розпорядимости. Немає ще вісток про те, як Американці пізнали зміст інструкції, яка була писана тайними шифрами. Що інструкція попала в руки Американців, се треба приписати якійсь незручності, та воно в ніч не зміняє факту, що такий крок був конечний в інтересі вітчини. Хибний є погляд немовби той крок викликав глибоке вражєне за границю, він був тільки обороною на случай війни.

Стипендії для шкільної молодіжи.

Галицький Краєвий Виділ оголосив конкурс в цілі надання стипендій, які осягнуть під його управою. Подана про ті стипендії треба адресувати до Краєвого Виділу і вносити їх на руки тої шкільної власти, якій підчинена особа, що старать ся про стипендію. До подання треба долучити: 1) метрику уродини. 2) свідоцтво убожєства, вставлене компетентними властями; в свідоцтвах убожєства мають бути поміщені докладні дані про майно і дохід особи, яка старать ся про стипендію, і її родичів або осіб, обовязаних до її удержування та про родинні відносини (число членів родини, число незаемотренних братів, сестер). Недокладні свідоцтва убожєства не мають ніякого значіння. 3) докази наукових поступів (свідоцтва шкільні, з іспитів, семінарів, колекцій), що найменше за перший пізрік сего року шкільного (1916/17); студенти університету і тих заведень шкільних, в яких шкільний пізрік ще не скінчив ся, мають предложити свідоцтва за другий пізрік шк. р. 1915/16. 4) коли хто старать ся про стипендію, привязачу до окремих усливій, які не слідуєть вже з документів під 1—3 наведених або про стипендію з титулу спорідненя, чи шляхотства, має предложити докази, що має ті особливі услива, отже: напр. метрики в цілі доказаня спорідненя, сертифікат шляхотства, доказ сирітства і т. и.

Що-до форми подань треба придержувати ся отсих вказівок: I. Поданє з титулу спорідненя треба заосмотрити на рубрум в горі написан: з титулу спорідненя. II. Хто старать ся про стипендію з кількох або більше фондаций, може внести тільки одно поданє. III. Назвєденє назви фондаций потрібне лише тоді, коли ходять про спорідненє або першенство. Поза тим є злишно наводити назви фондаций і вистарчити загальне прошенє про „якунебудь шляхоцьку стипендію“, або „про якунебудь нешляхоцьку стипендію“.

В долученні до конкурсу вказіви наведєні між иншими отсі стипендії: о Івана Должанського на 500 К для студентів лікарського виділу в краківській університеті, української на родности; петент має зложити заяву, що обовязуєть ся як лікар лічити не тільки альпачично але і гомотично; Максиміліяна і Франца Семяновських на 400 К для студентів обох галицьких університетів і політехіки; Карла Соботи на 460 К для студента рільничої Академії в Дублянах; Леопольда Ролянда на 370 К для учениць львівських жіночих семінарій; Абрагама Оранжа на 220 К для незаемотних учениць середних шкіл; Івана Артимовича на 90 К для учениць середних шкіл в першій мірі для спорідненних в фундатором і його ріднею: Антоном Артимовичем, Марією Сиротинською, Василем Артимовичем, Миколою Артимовичем, Василем Леонтовичем, Петром і Катериною Леонтовичами, Лукою Гахівським, Павлом Леонтовичем, Іваном Волосом; Кліментина з Рудницьких Броневської 2 по 100 К для учениць середних шкіл уродженних в громадах: Балічі підгірні, Балічі подорожні і Дідушиці малі жидачівського повіту; Івана Альойвія Любич Сеферовича 2 по 200 К, і на 140 К для учениць середних, синів урядників і слуг почтових; Андрия Устенського 2 по 100 К для учениць якихнебудь шкіл, в першій мірі для спорідненних з Титом і Леонардом Устенськими, Осипом і Сидором Войнарами, Генриком Бурешом, Альфредом і Карлом Місшоневичами.

Відповідь Австро-Угорщини Злученим Державам.

В справі війни підводними човнами.

ВІДЕНЬ (Ткб). Ц. і к. міністер заграничних справ вручив амбасадорови Злучених Держав Айде тейонге, яке є відповіддю на Aide memoire американського амбасадора в Відні з 18. лютого с. р. Сею нотою хоче ц. і к. прантельство усунути сумнівн Вашингтонського правителства окончною і ясною заявою.

Нота ц. і к. правителства найперше виказус, що держави антанту, в окрема Англія, ведуть морську війну проти постанов міжнародного права. Коли ж телер центральні держави рішили ся виступити проти Англії з помічю необмеженого уживаня підводних човнів, то роблять ся власне в обороні міжнародного права, щоби заставити Англію признати свободу моря для всіх народів. За свободою моря заявив ся також президент Злучених Держав. Коли отже уважити, що англійська „блокада“ звертасть ся не тільки проти центральних держав, але має за ціль накиннути всім на море волю Англії, нямомість замкнене Англії й її союзників, до якого має служити війна підводними човнами, має за ціль зробити ті держави податливішими до почесного мира і забезпечити всім народам свободу морської плавання, — то тим самим буде рішене питанн, по чий стороні є право.

Переходячи до змісту американської ноти з 18. лютого с. р., ц. і к. правителство звертає увагу, що в випадку кораблів „Анкона“ і „Персія“, на які покликала ся американська нота, вона дала відповідь тільки на конкретні питання, не представляючи принципіального правового становища. Коли ж тепер вертає до цієї справи, то робить се тому, бо хоче американському правителству представити, що стоїть при своїм давнім запевненю.

Передовсім хоче ц. і к. правителство заявити, що також на його думку основу цілої справи творить поставлений американським правителством принцип, що неприятельських торговельних кораблів, з винком випадків учці або опсру, не вліано нищити, не постаравши ся о забезпеченє життя людей, які знаходять ся на кораблі. Сьому принципови може воююча сторона тільки таким способом відповісти, що перед виконанєм сього права дасть остереженє. Може при сім вибрати дорогу, яку вказує теза Злучених Держав, а саме, що командант воєнного корабля має дати остереженє кораблям, якім має бути затоплений; або правителство воюючої держави, коли признає конечним, видасть остереженє ще перед вигідом кораблів, які мають бути затоплені; або вкінці, коли переведено широкі зарядженя для поборюваня неприятельської морської торговлі, воююча держава послугуєть ся загальним остереженєм, призначеним для всіх кораблів, які входять в рахунок.

Ратованє людей на морі все залежить від сліпого припадку, бо або вони будуть ратувані ся на несебних човнах, або візьмуть ся їх на воєнний корабель, на яким може їх зустріти смерть наслідком воєнного діланя. Отже відпо-

відало би се принщипам людськості, щоби виданим в пору остереженєм адержати людей від уживаня zagrożених кораблів.

Крім того ц. і к. правителство, розвідкуючи правні питання в сім напрямі, не могло не реконати ся, щоби горожанн нестральних держав мали право свєбідно подорожувати неприятельськими кораблями. Свобода моря під час війни відносить ся до нестральних кораблів, а не до горожанн нестральних держав на неприятельських кораблях, бо воюючі сторони є у правнені спияти рухи неприятельських кораблів. Маючи відповідні засоби, можуть вони заборонити неприятельським кораблям пливати по морі, хоч би під zagrożенєм затопленя. Коли би противна сторона такє поступованє аважала безправним і грозила відплатою, то була би се в кожнім разі справа тільки між воюючими сторонами. Нестральні в сім випадку не мають ніякого права, як тільки, щоби їх остережено. Ц. і к. правителство думає, що сей принцип приймає також правителство Злучених Держав, бо инакше означало би се допустити, щоби нестральні вмішували ся в воєнні діланя воюючих сторін.

Ніколи не піднесено найменшого сумніву проти того, що горожанн нестральних держав самі поносять всяку вину, коли на суші вступають в область, в якій ведуть ся воєнні операції. Тепер нема ніякої причини установляти для морської війни інші норми, особливо, що друга мирового конференції висловила бажанн, щоби до часу, коли морська війна буде управильнена договором, держати ся в ній постанов про війну на суші.

Далі згадуєть ся про вербальну ноту ц. і к. правителства з 10. лютого 1916 р. що-до узброєних торговельних кораблів; в довшім виводі ц. і к. правителство виказус, що їх не можна вважати за торговельні кораблі та що-до них заходить власне той винком, що їх можна затопляти без остереженя. І в сій справі ц. і к. правителство остало вірне своему приреченю, бо остерегло нестральних, щоби не повірювали свого життя й майна неприятельським узброєним торговельним кораблям.

Як згаданому нотою що-до узброєних торговельних кораблів, так і нотою з 31. січня с. р. видано остереженє під адресою нестральних, установляючи різочасно реченяє. Що більше, шла заява з 31. січня с. р. не є нічим иншим, як тільки остереженєм, щоби ніякий торговельний корабель не подорожував по морських областях, докладно в заяві означених. Крім того поручено ц. і к. воєнним кораблям, щоби і в тих областях по змозі остерігали кораблі і ратували залогоу й пасажирів. Ц. і к. правителство має богато звідомлень, що залогоу і пасажирів затоплених в тих областях кораблів вратовано. Але ц. і к. правителство не може взяти на себе відповідальности за втрати людського життя, які мимо всего можуть наступити при нищеню узброєних кораблів або

кораблів, які зустрінеть ся в замкнених областях.

Вкінці треба заявити, що австро-угорські підводні човни оперують тільки на Адриатичьким і Середземнім морі, отже стараня що-до обмеженя інтересів Злучених Держав не в великій мірі є участю ц. і к. воєнних кораблів.

Далі нота вказує ще раз, що шкідло заяди з 31. січня с. р. є не нищенє людського життя, тільки відриванє Англії від зносин з нестральними і наклонєнє її таким способом до виключєня мира. Сею своєю цілью ц. і к. правителство осягнуло би найшвидше і найпевніше, коли-б ані одно людське жите в тих областях не гинуло й не наразало ся на небезпєку.

Реасумуючи, може ц. і к. правителство ствердити, що воно своїми заявами з 10. лютого 1916 і 31. січня 1917 ані не знесло, ані не обмежило своїх приречєнє, даних Вашингтонському кабінетови в приводі випадків з „Анконою“ і „Персією“. В рамках сих приречєнє правителство разом з своїми союзниками доложить і далі в їх сил, щоби народам світа змог привернути благословєнє мира.

Колі для осягненя сєй ціли ц. і к. правителство в деяких випадках є примушенє відривати морську плазбу нестральних, то для умотивованя сього не покликуєть ся воно на зарядженя противників, які не є гідні до слїдуваня, тільки радше на те, що Австро-Угорщина, наслідком завязтости й ненависти своїх неприятельів, які настають на її знищенє, внаходить ся в стані конечної оборони, якої такого тилового приміру не знає історія.

Ц. і к. правителство почуваєть ся піднесеним на душі, що боротьба, яку веде Австро-Угорщина, служить не тільки охороні її власних інтересів, але також здійсненю тахото самого права для всіх держав. В сій останній, найострійшій фазі війни ц. і к. правителство кладе натиск на те, щоби словом і ділом ствердити, що присвічує йому як принцип людськості, так і заповіть пошани для гідности й інтересів нестральних.

Чи буде мир в літі.

ВІДЕНЬ (Прив. тел.) Особа, що стоїть близько правителства, висловила ся в довшій розмові з кореспондентом „Prager Tageblatt“ про мирові вигледи ось як:

Погляд, висловлений німецьким державним секретарєм Циммерманом, що літо принесе нам мир, не є пустою фразою, тільки добре обдуманим висказом. Говорю се тому, що й наше правителство від деякого часу руководить ся в своїх працях виглядом на мир. Всі зарядженя, які видано у нас послїдними днями або які мають бути видані, мають на увазі перехід до мирового господарства. Одним з доказів на те є призначенє більшої квоти на суспільні цїни. Ніхто не може сього знати, що принесуть нам в найближшій будучности звідомленя з бовних фронтів та спокійно дождасмо рішеня і свідомі своїм відвчальности кермичні держави можуть вже сьогодня говорити про мир.

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

На що у нас видають ся книжки?

Прочитавши отсей наголовок, подумас не один: На що ставити таке питанє? Адже відомо річ, видавці видають книжки на те, щоби купували їх, читали і набирали з них відомости, потрібних людині в житю. Так воно й буває у инших народів, але не у нас. Аби довго не розводити ся, заведу відразу приклад.

В 1898 р. в осєни заснувала ся у Львові українська Видавничя Спілка і по приготуванні працєк розпочала свою діяльність в марті 1899 р. Протягом року видала вона 12 книжок. Між авторами подибуємо отсі наші письменці: О. Кобилянська (Покора), Н. Кобринська (Дух часу), Леся Українка (Думи і мрії) та письменницї: І. Франко (Поєми, Полуйка), В. Лепкий (З жита), С. Ковчів (Дезертир, Громадські проєслові), З чужих письменників маємо: У. Шекспіра (Гамлет), Г. Мопасана (Дика пані), Кнута Гамсуна (Голод), Г. Понтопідана (Із хат). Ніжкий обєктивний критик не скаже, щоби вибір авторів та творів був лихий. Ніхто обана вомлений хоч трохи з нашими видавничими відносинами не може нарікати на ціли книжок; надорожшав з них (Голод), що представляє показний том, коштує 2-20 кор. Ні добір книжок, ні ціни не могли отже стояти на перешкоді їх ширєню. І що-ж ви скажете, коли в відкрито тїлу, що за 18 літ не вичерпав ся нажоді в одній з тих книжок, хоч, на скільки я не помиляю ся, він не переходив півтора тисяч примірників.

Що більше. Мабуть не втїано у нас появи жадного письменника так, як втїано появу Вас. Стефанюка. Видавничя Спілка видала 1901 р. невелику збірку його оповідань „Дорога“, що коштувала в оправі 1-60 кор. Отся збірка такого видного письменника де инде розійшла ся би за 15 днів і треба би робити другий наклад. У нас ровходила ся вона повних 15 літ (янаклад її не був висий, як попередних). Видавничя Спілка, що телер як раз відновила сею діяльність по шістьрї річній перерві, постановила зробити другє виданє „Дороги“ і попросила одного артиста зладити до нього кілька ілюстрацій, але мусїла йому примірик висилати зі Львова, бо в мїстї, де жие кілька тисяч Українців, де є ріжні українські інституції, не можна було дістати „Дороги“.

Якже опісля стало мені гірко, коли другого дня з'явив ся у мене добре знайомий жовнір, в часі мира простий Гудуа, і почав мені оповідати, де він бував в часі війни, та що видав. Довгий час жия він у німецьких селі в Стирії, потім у чеських на Мораві, мав нагоду приглянути ся докладно тамошньому житю і порівнати його з нашим. Порівнанє не вийшло в нашу користь. Мале чеське село — говорив він — яких десять змістило би ся в нашій селі, має велику, муровану одноповерхову школу з чотирма класами, має шільний ряд просвітно-економичних інституцій, має фабрику. Господарі мешкають в гарних, просторих будинках, віджальють ся дуже добре, а в сьвяті і в неділю сьязгають ся так, що ніхто у нас не подумав би, що той чоловік воєнний гній в суботу, якби перший ліпший з нас. Худоба у них породиста і аж відликуєть ся. Поле оброблюєть ся машинами. Мені аж дивно, що ви в великій мїстї, столиці краю, сїзните на потемки (я мусїв сидіти на потемки завдя

браку нафти), а там в маленькім сїльци корова в стайні світить електрикою. Я був майже в кожній хаті в селі, бо робив закупна для компанії, але не бачив ні одної, в якій не було б шафи з книжками та хоч одної газети. З чеськими селянами можете говорити на всякі теми і вони в них орієнтують ся. Як я здивував ся, коли господарю, у якої я квартирував, дізнавшись, що я Українець, почала розмову про наших козаків, та заявляла, що вона читала відому трильоґію Г. Сенкевича та знає, що він невїрно змалював споку й козаків, бо читала також критику на неї, а я критику В. Антоновича на „Ogniem i mieczem“ прочитав аж тепер у „Вістнику В. У.“. Вона заявила, що читала також поезію Т. Шевченка (в вереладі Р. Бєсенської) і знає, що його значенє у нас таке, як К. Гавлічка у Чехії. Вона зараз вийшла поезію К. Гавлічка з шафи і поручила мені прочитати їх. Добре, що я приїхав до Львова, мусь купити собі К. Гавлічка в перехладі І. Франка та привезти своїм господарині. Кожній Чех знає дуже добре свою географію, літературу і історію; він знає всіх своїх героїв і значених людей, коли й де вони жили, що зробили для свого народу, де поховані; він гордиться всім своїм, знає свою велику минувшину, певний своєї будуччини і любить своє рідне; чеський хлоп знає собі цїну, ні перед ким не шльає, не цїєть ся в три погібелі, а чеський інтелігент не траєтє його з висока, по панськїм, лиш уважає за рївного собі. Через те Чехи мають силу і незвичє, хоч їх в порівнаню з нами нема в четвертїни. Ми повинні старати ся по війні як найшвидше зрівнати ся освітню й культурно з Чехами, а тоді ніяка біда не буде нам страшна.

(Далі буде.)

НОВИНКИ.

Львів, 6 марта 1917.

— Школу Укр. педагог. Товариства у Львові при вул. Монашківського ч. 12. відвідали передучора пп. командант міста генерал майор Рімль фон Альтросенбург і Георгіна Бьрдольф, жінка шефа генерального штабу другої армії, яка бере діяльну участь в комітеті воєнної кухні для шкільної молодіж. Цією відвідин було приглянутися обидвом дітворі. А що обиди варять ся в шкільнім будинку, гості зайшли вперед до кухні, а після увійшли до престорої класи, де більш сотки дічат і хлопців дістає щоденно понад пів літри теплої і дуже смачно звареної бараболоної супи або каші. З правдивим вдволенем замітили гості, що ті наші найбідніші діти виглядають здорово і мимо великого не достатку ходять порядю і чисто озяженні до школи. Пані генералова дала на памятку кожній дитині гарний образок, а Ексцеленція Рімль обділював власноручно діти солодощами. Гості кушали самі страви і хвалили її зовсім добрий смак, а вкінці на просьбу директора школи д-ра Остапа Махарушки вписали свої імена в памяткову книгу школи.

— Звістка від п. К. Малицької. П. надпор. Ф. Б. одержав від п. Конст. Малицької отсю вістку, якої зміст звичайно відступив редакції до помещена в „Ділі“: „Пинчуга 3 грудня н. ст. 1916. Нині одержала я четверту Вашу картку з 25. серпня. У нас через сім тижнів була перервана комунікація зі світом, бо Ангара замерла. Сегодня прийшла перша почта. Тут давно вже почала ся зима — впади великі сніги, а тепер мороз до 35° Реом. і острі вітри. Але я вже до Сибіру приехала. Цілий день така занята фізичною роботою, що розгріваю ся до поту. На читані і духобу працю не багато остає тасу. В моїх листі і перших двох картках я Вам подрібно описала наше тут житє але Ви мабуть тих письм не дістали. (Ні листу, ні згаданіх двох карток я не одержав—Ф. Б.) З краю мало дістаю вістей—про хід справ інформую ся односторонно з тутешніх часописів. Ходять чутєя, що буду відси перенесена кудись до міста — та мені се лише на гірше. — К. М.“

— Аврель Попович помер в Женеві в 53. році житя. Попович зробив собі славу політичним твором „Die Vereinigten Staaten von Grossösterreich“, в якім проповідував перебудову Габсбургської монархії на 15 національних держав, злучених в федерацію в сильною центральною властю. З походження угорський Ромул, Попович був в 1892 р. засуджений за підбурюванє проти малярської нації на 4 роки в'язниці і 5000 К карн. Перед сею карюю втік до Букарешту, а після поселив ся в Відні, де в останніх часах видавав тижневик „Grossösterreich“. Він був за союзом Ромулів з центральними державами. З початком війни переніс ся до Женєви, щоби ратувати своє слабе здоровє в країні, де нема війни. Війна центральних держав з Ромулією певне не вплинула добре на стан його здоров'я, а може і прискорила його конєць.

— Інспектори виживлення. Доносять урядово: Розпорядок уряду виживлення населєня заводить орган інспекторів виживлення, які мають оставати в постійнім порозуміню з населєнем. Інспектори ті будуть підчинені генеральному інспекторови виживлення полковникови корпусного генерального штабу Валленсторферови.

— Надаване пакєтєв до Галичини. Доносять урядово: Приниманє пакєтєв до Галичини допущєно знова. До одного адресата вільно надавати тільки 5 пакєтєв. Тому обмеженю не підлягають службові посилки, посилки з предметами зоружєня для осіб в полі і санітарними, з дрїжджами, посилки насїня на засїв та грошеві посилки.

— Успіх оголошеня в „Ділі“. Ми одержали таку картку: Астрахан 13. грудня 1916. Хвальна Редакціє! Широ дякую за оголошенє в „Ділі“ вмісцї жоати про мєв пробуванє в неволї в Росії для широкого відома. По тім оголошеню одержав я малєнку звістку з рідних сторін і довдав ся, де перебуває моя рідня. Остаю з високим поважанєм Данчук Михайло Росія Астрахан, дагер воєнно-плінних Лє 3, коло стації.

— Національні студентські товариства взаїмної помочи при російських університєтах. „Утро Росії“ з дн. 28. І/Ю. П. доносить: Міністерство народної просвіти приступило до розгляду прошенє о дозволї заснувати при деяких університєтах студентських товариства взаїмної помочи рїжних національних груп. Рішеню дати прихильну опінію у міністерство внутр. спр. в справі заснованя студентських товариств взаїмної помочи при казанських університєтї: 1) студентів Поляків і 2) студентів Польського Королїства. На черзі розгляд статутів українського товариства, жидівського й декількох інших.

— Пересиланє насїня огородин і пашних буряків. Розпорядок міністерства рїльн. з дня

20. лютого 1917. впроваджує при пересиланю насїня пшїтих буряків і огородин велїзницею або пароходом обовязок достави до земчяйних перевозових документів посїдки перевозової, виставленої на приписанім формулярї через ч. х. старостаю, в окруаї якого лежить місце наданя зглядно через Централю наш. При пересиланє висше згаданіх насїнь поштою вистанє дозволї старостам у видї урядової записки на пересилковїм листї.

— В справі обманчової торгавлі штучними погноєм. „Сільський Господар“ подає до відома: Заступництвом одного з більших банків намагєть ся при браку томасини в Гиличїни, впровадити до краю мелєну жужелицю Мартїна в цїні 1000 корон за нормальний вагон, гарантуєчи рївночасно містоту 3—4 процентів квасу фосфорового без права дальшої аналізи. З сєго виходить, що коли би жужелиця Мартїна заклочала дійсно стїлькиж квасу фосфорового, тоді і кількопроцент його коштував би около 2 К 50 сот. до 3 К., між тим коли кількопроцент квасу фосфорового в томасинї доставлюєваний через рїльничї організації коштує тепєр 56 до 59 сот. Крім сєго перевіз і розсїванє жужелиці Мартїна як дужє низько процентового фосфорового погною було би дуже не рєнтовне і не стояло би в вїякїм відношеню до коштів перевозу і розсїву пївновартних штучних погноїв. В інтересї рєнтовности господарств перестерїгасмо загал рїльничїв перед набуванєм безвартної жужелиці Мартїна.

— Кара „Anbinden“ азначєна Вїстник для армії і флоти оповїщає: Його Величність Цїсар видав отсей приказ: В довірю до дисциплїни і вїзробуваного в твердїм воєнним часї шїстрою мосї оружної сили, почувю себе спонуканим знєсти кару „привязуваня“. Батєн 2 марта 1917. КАРЛО в. р.

— Жертв на кухні воєнї і для шкільної молодїжї. На воєнї кухні: збірка комітєту пань 76 К., за сконфіскованї товари 1212 К. 7 с., з продажї польських воєнних памяток 79 К. 6 с., лїжварське товариство 1.116 К. 93 с., князьїкїягїня Пузина 200 К., гр. Владислав Коритовський 100 К., Анна Адлер, реставраторка 50 К., п. Парне 300 К., з дохазїв кїна 2. армії 1.000 К., Яків Манк 100 К., Рудольф Фабїян 100 К., Гугєт 500 К., Марїян Лїсоцький 200 К., збірка апровізаційного відділу команди міста 60 К., Адольф Тенненбаум 300 К., Верта Гріс 200 К., збірка „Kurjer-a lwowski“ 230 К 70 сот. На кухні для бїдної молодїжї шкільної філія банку „Union“ 300 К., Товариство кафлярїв 50 К., Сїмон Аверган 44 К. 52 с., збірка „Kurjer-a lwowski“ 1.585 К. 52 с., збірка реставрації Енгельрайса 31 К. 5 с.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхїдану потребу удержана 25 українських шкїл на Волині, які супроти останніх подїй там дорожї і важнїїші для української справи, конєчнї як найскоршї і найобильнїїші жертви

в. Михайло Якубів Стрєлїв 25 К.: о. декана Ізидора З. льського за Милитїна стар., о. сов. Стефана Петрушевича в Холєсєв. о. Петра Гаруха з Незанова, о. Гуля з Нєстанчї, о. Василя Сидоровича з Жєлєхова великого. — Олена Тустильська, Ярослав 20 корєв. — Іван Мєлник УСС. 2 К (Дїло). Олю Чайківську, Юлю Німендовську, М. Федакївну, Надю Войнаровську, п. Володїмїра Цєлевича ч. к. судїю у Львовї. — Іван Глуховецький й однор. добров. етєп. почта 445 5 К (Дїл.): Розалїю Сємкову Любачїв, Катрусю Кунїну Любачїв, Омєляна Верхолу одн. добр. 89 полку Мїронка Брунця одн. добр. 89 полку, Ілїю Бобїляка у Львовї. — Ганя Лїшинська уч. П. р. торг. школи Львів 5 (Дїл.): Фїлю Стїсловську Волянєка, Катєрїну Лїшинську Попєлї, Александря Кїчеру Feldgericht Feldpost 245, Михайла Германа УСС., Евгєна Бандрївського богосл. IV. р. — Анна Мурська Львів 10 К (Дїл.): надпоручниця д-ра Осїпа Маковєя, надпоручниця Василя Гарасїмчука, о. Дамїана Монастїрського і о. Івана Рудовича. — Єлїсавета Бїлятчакова, Папортнїк 10 К (Дїл.): п. Катрїю Савїньку учит. в Бушковичах, о. В. Залєського в Журавцї, п. Т. Левїцького ч. к. начальника почт. в Калуші, п. А. Микїтєва проф. їмї. в Стрїю, Янїю Захарєвичя учитєлькю в Торгановичах. — Юліяна Нїжанковський ч. к. ком. лїсн. в Сухїй 10 К (Дїл.): Омєляна Винницького ч. к. лїсн. в Кросєцкїю н. Д. Романа Шєховича ч. к. надкомїсара лїсн. в Топїльницї, Володїмїра Шмату ч. к. управлїтеля лїсн. в Танай, Івана Нїжанковського ч. к. судїю в Кодоровї. — Олена Чабанївна 5 К: Теофіля Калїнїча Вїдєн, Михайла Городїловського Вїдєн, Славака Руднїцького Вїдєн, Володїмїра Костїка,

Василя Остапчука, Гаймаскер — Ungarn, к. и. к. Feldkanonengrt II. Ersatzbatterie.

Ольга Чапєльська Любачїв 10 К: Галю Чапєльську Львів, Мую Чапєльську Закованє, Стефанїю Чапєльську Яворїв, Мїрїло Ярємєвич Любачїв. — о. А. Кравїтїв декан в Волковї 20 К (Дїл.): о. Гїната Слободїяна пар. Вїпїснї, о. Івана Костельного зав. в Перемишлянах, ч. Е. Безпята дїр. Нар. Дому в Перемишлянах, п. В. Сєнїшо учит. Ладанї, о. Володїмїра Сухого зав. Ладанї. — Степан Поксївич Стрїй 5 К (Дїл.): Ровїну Івасївн в Стрїю, Андру Остапчукївну у Вїднї, Яшка Остапчука в Izbugyadvany (Угорщина), Кїндрата Кальбу в Mähr. Neustadt. — Анна Барберївна з Кошєлева 5 К (Дїл.) — о. Миколо Пругуля ч. к. полєвий курат Feldpost 223, 20 корєв. о. Зїновїя Жєгалловїч 5 К.: о. Петра Казанївського, Камїнка Стрїмїлєва, о. Василя Склєпковїча, Соснїл о. Николая Данилюка, Хмїльно, п. Николая Лєгкого, рєст. Лопатїн, п. Грїгорїя Нєчїпора, ком. пост. Лопатїн. — Нусьєа Куляєва, Перемишль 10 К: Іванєка Мазуркєвичїна, учитєлькя в Мєлнїках, Никола Масюк в Яворовї, Марїйка Загєвїч в Яворовї, о. Антїн Весоловський, Мацьковїчї, Іван Грїнїй, ч. к. почта, Перемишль. — Олена Ільнїцькя 5 К: Іванку Пєлнїковську, Рогатїн, Ольгу Шарковську, абїтурїєнткю укр. лїцєя, Іваня Орловського, Перемишль, Ізана Ільнїцького, хорунж. Перемишль. — Зєєя Нахтївня, Ярослав 2 К (Дїл.). — Марїйка Патїяна, Чєсанїв 10 К: о. Северїна Мєтелю, марш. пов., Люблїнєць новїй, о. Юрїя Черкавського, парох. в Дакновї, п. Іваня Тогана, директора школи в Новїм Сєлї, поручн. Михайла Кошюбу Inf Reg. 15, п. Олександря Крулу, стуж. прав в Любачєвї. — д-р О. Макаршук 5 К (Дїл.). — Любомир Мараршук 5 К (Дїл.). — Ірїна Макаршук 5 К (Дїл.). — Мася Стаднїк в Нїколевї н. Дн. 3 К: Юрїя і Нусю Дубїшїх з Побука, Марусю Юрєвич з Нїколевї н. Дн., Ірїю і Геня Якубовїх з Стрєпотоєв. — Мїхайло Гайєв оронський 10 К (Дїло) Левїцькю Ольгу Львів, Мєло Дєскор Вїдєн, Ірену Волнєвську, Мїку Федакївну, Нусю Залєжну. — Евгєн Якимів 5 К (Дїло): четаря Букшованого Володїмїра (пол. почта 26. Рубїнгєра Льва четаря 35 п. п. Чєховїчєву Перемишль — Кляшторна 10, Загребного Гнатїя, Рубїнгєра Романа хорунж. 30 п. п. — Е. Плаксієй Фєльдфєб. 3 К Трєчєн Тєплї (Угрї). — Бандрївський Евгєн 2 К (Дїло): Томука Петра уїнич. богослєва, Яворську Каролїну — обєє зї Ступнїцї, Кобїлєцкю Мїхайїлїну Самбїр, Лїшинську Ганю Львів, Шарко Ярослав богослєв IV. року Львів. — Володїмїр Федєк Берєжани 10 К: Ірену Рожанковську у Львовї, Дарїю Старосольську в Лїшч. оберлїйтнанта авдїтора д-ра Романа Ковшєєнчя у Львовї, о. декана Ізана Винницького в Залєсцях в. Ходєрїс і оберлїйт. авдїт. Володїмїра Кордубу етєпова почта Холєм. — Софія Кобляїська Львів 5 К: Марїйку Савїньку Дрогоїв, Ірену Гладїловчя Львів, Ярка Весоловського Стрїй, їж. Остапа Левїцького УСС. етєп. почта, Северїна Левїцького четаря У. С. С. — Тома Тєлїшєвський Львів 5 К: Льва Гоцького Тарнїв, Осїпа Тарнавського Тарнїв, Осїпа Плошєвського Тарнїв, Альбїну Кїнїгїнїцкю Самбїр. — Мїхайло Козєровський Іхотєвєчєк Гайв 5 К (Дїл.): Гїната Гамаля управлїтеля школи в Пїдкарковї, Івана Мїцькя управлїтеля школи в Сєлїсєках, поручнїка Володїмїра Гамаля в Холї, о. Аркадїя Гуглєвичя в Пїдєсєновї, Стефана Цєпуха управлїтеля школи в Жєлєковї. — Свїт. Мїхайло Кїтї Новїця 10 К (Дїл.): Миколу Алїськєвичя пор. 53 п., о. Ст. Комара, о. Іє. Крука, Дм. Паланїню бог. Цапа бог., тепєр 80 п. — Мїрослєв Бурачнїський Люблїна 4 К: Романа Загєвїчя в Стрїю, Зєньчїна Савїцького в Стрїю, Лялю Бурачнїську у Вїднї і Артуєя Цєгєльського в Будапєштї.

Просїмо всїх вл. Жертводавцїв прїдержувати ся форми, оголошєваної в Дїлі, значить ся: кася вперед пишє ся їм, називцє, місцєлєсть Жертводавця в опїсля по двох точках (:) в кїлїках, в той спосїб вєшадате нам богато роботи, бо не треба буде кожної картки вгєспїсувати, а просто даєть ся її до друку. При сїй нагодї пригазуємо, що жертви складєть ся надїркою системю, значить, можна не бїльше як пять осіб виклєкувати. Пованє пять бєзємо скєркувати. Жертви просїть вл. посїлати до кєскї. тов. „Дїстєр“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, пївїдомляючи картковю акаміністрацію „Дїла“ і виклїках. Х.

ОПОВІСТКИ.

Осемї далї інвалїдїв У. С. С. організує Товариство „Макївка“ в Новїм Санчї. Удїл 10 К. Посєреднїчїть в вїздукуваню посєд далї інвалїдїв У. С. С. і прїймає добровільнї жертви на лїдуно осєль.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 6. марта 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

На Буковині наступи Росіян були безуспішні. На південь від Бережан відперто нічний напад Росіян.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Сильні опади вагалом унеможливили боєву діяльність, перервали також бої на північ від долини Сан Пелегрине. Вночі знов розпочався міновий огонь проти наших становищ на Коста Бедія. Протинаступи Італійців спинили ми змизкою тим огнем. Неприятельський наступ на Коль Брікон відперто перед Монте Сісф доконав розсадження терену на велику скалю, але наші становища остали ненарушені.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Нема нічого оголосити.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 6. марта 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На правім березі Сомми боротьба під вечір стала завзятіша. По безперервним огни Англії знов рушили до атак на схід від Воншевенез. Атак відперто, а другий атак ударено нашим вищачим огнем. В інших відтинках фронту при світовни панувала переважно мала огнева діяльність. Звідуни, які ствердили діяно французьких становищ під лісом Сашігеа проти лінії, яку ми там здобули, привели ще 15 полонених.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: Нічний атак Росіян на наші становища на південь від Бережан скінчився нічим.

На фронті архикнязя Йосифа. На східних стоках гір Келмен в південній частині лісних Карпат відперто кілька російських компаній, які по сильнішій огни заатакували наші становища.

Македонський фронт: Між озерами Охридю і Преспю заскочено й полонено французьку сторожу.

Перший ген. квартирмейстер Людendorф.

Оголошення.

Нові льоси Австр. Червоного Хреста мають дуже добрий плян гри і кождий льос мусить бути вдоволяний в протязі 40 дн. Головна вагравля 200 тисяч корон. Найближше тижня 1. червня. Поручуємо ті льоси на готівку по 35 (враз в податки і вресилкою) враз на салати місячні в групах по 5 льосів. Перша рата в стежильниці і податком 10 кор. дальші рати по 6 кор. — Дім банковиків **Schütz і Chajes**, Львів, нд. Марійська 7.

VIII 17-7

Панночка володієча често якном німецьким глядять лекції нарядше на селі. Удільне також початки французького. Зголошення під „Українка“ до Адміністрації „Діла“.

1671-3

Потрбний співрочий ученик семинарист старший або близький учитель і кандидат котрий би відняв ся вжитковати 2 хлопців в предмету українського і початки реалію до третьої і четвертої класи нормальної. Ціле утриманні вапалаті після умови — Зголошення панночки під: **Josef Balkowski k. u. k. Musikgen-Wachmeister im Baderhauskommando in Busk Polen.**

1681-2

**ПРОТ - -
ЖУР АЛІ -
ШАНЕКІНИ - -**

постілаю на складі в фірмі
Р. ЛЯНДАВ
Львів, ул. Чарнецького 3.
151 3-7

Стару адресу
при зміні на нову конче подавайте.
Адміністрація „Діла“.

БЮРО АРХІТЕКТОНІЧНЕ ВАСИЛЯ НАГІРНОГО у Львові, Ринок 36.

виготовляє пляни на церкви і доми мешкальні, як також оцінки воєнних шкід на будівлях.

116 5-7

№ 24 80 а 20 К, хто прише, дістане усті книжки разом з пересилкою:

ЛУКІЯНОВИЧ: Від кривди. Повість	2—
ЖУРБЕНКО: Філістер. Повість	3-50
ЛЕНРОТ: Калевада. Фінська епопея	3—
БІЙРОН: Чайд Гаральдова мандрівка	1-80
СІНКАСР: Герой капіталу	1-30
ГУЦКОВ: Уость Акоста. Трагедія	1-40
КОБРИНЬСЬКА: Дух часу. Оповідання	1-60
ГНАТЮК: Народні казки	2—
ВЕРЕСАІВ: Записки лікаря	3—
КОБИЯНЬСЬКА: До світа. Новелі і нариси	2-30
ВІСЕНТЕ БЛЯСКО ІБАґЄС: Хатини, повість	1-70

Поодиноко можна також замовляти, тоді на звичайне порто присмо залучити 30 сот. пор. 60 с. а на Feldрости по 1-60 (само полотно коштує 1 К), IV Г 2-4

ЗАМОВЛЯТИ: КНИГАРНЯ НАУК. ШЕВЧЕНКА Львів, Ринок 10.

Без грошій замовлень не виконуємо!

СІЛЬ

білу німецьку вагонами по 32 сотників за 1 кг. (вагон 15 000 кг. К 4800—)

надежить зараз замовляти так, щоби замовлення і гроші були в Союзі найдальше до дня 15. марта 6. р.

Краєвий Союз господарств торговельних Спілок у Львові

при вул. Зіморевича ч. 20.
VI 1-2

Приймає ся переплата на

„Вістник Союза Визволення України“

Виходить що тижня в неділю, в розмірі 16 сторік меляного формату, в ілюстраціях рік видання IV. Річна передплата вносить 15 кор. (15 марок, 6 рублів, 3 долари), шірична 8 кор. (8 марок, 3 рублі), Фва Р-таля 4 кор. 50 сот. (4 мар. 50 фек., 1 руб. 75 коп.). Ціна подвійного числа 40 сот. (40 фек., 15 коп.). Вістник Союза Визволення України є часописом безпартійною і стоить на становищі самостійницькля, асоукраїнськля.

Крім статей на теми біжучого політичного життя і богатої хроніки з життя Росії, російської України і зайнятих областей російської України, Вістник богато місця уділяє творам красном письменства, справам Українським Світових Спілок і проч.

В Вістнику містять ся правильно огляди голосів чужої преси та реферует ся книжкові виданя про українську справу а також постійні огляди воєнних і політичних подій.

Адреса редакції і адміністрації часопису: **Wien VIII. Josefstädterstr. 79. Tür 6.**
Конто поштової шкідлиці 107090. 5-4

Дуже важне!

Хто хоче без учителя научити ся по німецькля, ахай важовить собі сейчас **українсько-німецький**

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-е виданя). Ціна 1 К 40 сот. в поштовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. вже оплачено). Василася ся лише за готівку. Замовлення і гроші прошу присилати на адресу:

А. ОКПІШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага! Сей Самоучок уложений після впробованого вже способу науцання! Важне і для учителя уділяючих початків німецької мови, як також учеників праготе-вляючих ся до вступних іспитів. 70 21-3

Одиноко українськля

Тов. взаїмних обезпечень на житє і ренти

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцилленція житре полит граф Шелтінський.

Товариство оперте на взаїмности, а через ся у зиски припадають самим членам. Ручить вже по трех літах неоспоримість і величність обезпеченя.

Правнає по трех літах право викупу, а також вже по трех літах уділює позички на жылі відсотки.

У всіх справах звертати ся на адресу:

Львів, — вулиця Руська ч. 17.
Години урядові: від 8. до 2.

21 Томів української творів літератури 21

від Котляревського до Руданського включно, в редакції П. Юліана Ружанчука, накладом Товариства „Прогіта“ у Львові, на добрім папері, гарній друк, у поштовій оправі в антикажам коштує 16 52 50, в оправі півполотно в антикажам 12 42.

Поодиноко томи коштують 1) в полотняній оправі К 250 2) в півполотно К 2—-. При замовленні всіх томів нараз оплачуємо порто самі а при замовленні поодинож томи належить долучити 65 сот. на рекомендацію порто (або 92 сотки на фратт, коли замовляє ся більше на раз для томи нараз).

Твори обіймають сльдувочий перелік і поетів:

- Книжка 1. І. Котляревського, П. Артимовського Гуаляк Е. Гребіни (сторів 536; другий наклад).
- 2. І. З. Григорія Квітки-Осиповича в 3 томах (сторів: 544, 552; другий наклад).
- 4. М. Шахмачева, Яа. Головацького (сторів: 456; другий наклад).
- 5. Н. Устимовича, А. Могиланьцякого (сторів 512; другий наклад).
- 6. А. Мелітиского, М. Костомарова (сторів 496).
- 7. І. С. Тараса Шевченка в 2 томах (сторів: 552, 544; третій наклад).
- 9, 10, 11, 12, 13, 14 П. Куліша в 6 томах (сторів: 504, 560, 576, 528, 560, 700).
- 15. І. 16. І. Воробкевича в 2 томах (ст.: 421, 423).
- 17. Л. Глібовича, К. Климовича, Вол. Шевченка (сторів 580).
- 18. Ол. Стороженка (сторів 592).
- 19, 20, 1 21. Ст. Руданського в 3 томах (сторів: 456, 456, 480).

Висилася лише за попереднім надісланем готівки Ради яко сплатити ся в замовленні, току що деякі томи на вечерню а новий наклад не скоро буде можна зробити. — Замовлення і гроші слати на адресу:

Канцелярія Товариства „Прогіта“, — Львів, Ринок ч. 10. V. B 8-7

Дружнина Статистичського Інститута у Львові приймає учеників в універсію 2-ю класою гімназ. або реально до науки дружарської штуки. — Відомість вул. Баяхарська ч. 9. 165 2-3

Права родин покликаних до війська і н. необхідні інформації містить „Міжнародний календарець“. Ціна 30 сот. — „Новинарський“. Ціна 20 с. — „Шляхний“. Ціна 20 с. До кождих 10 шт. 2 даром. Перевісина 1 шт. 5 сот. 12 шт. 30 сот. — Василася А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 11-15

VII. ЗВичайні загальні збори ПАРЦЕЛЯЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА

„ЗЕМЛЯ“

стов., зареєстр. з обмеженою порукою у Львові, відбууть ся

дня 22. марта 1917 року (в четвер)

о годині 4. пополудни в локалі Товариства Ринок ч. 43. 1. пов. (дім Ризниці), з отрим по рядком дневним:

- 1) Відкрите зборів.
- 2) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів.
- 3) Звіт Дирекції і Ради Надзірної.
- 4) Звіт комісії ревізійної з внесенем на уділенє абсолюторії Дирекції і Раді Надзірній.
- 5) Розділ зиску зглядно втрат.
- 6) Вибір 6 членів Надзірної Ради.
- 7) Вибір комісії ревізійної.
- 8) Внесеня членів.

За Надзірну Радю:

І. ТУРКЕВИЧ в. р. Т. ВОЙНАРОВСЬКИЙ в. р.
заст. секретаря. президент.

160 3-3

УКРАЇНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ „НАРОДНОЇ ГОСТИНИЦІ“

стожаршеня арестрованого в обмеженою поручком у Львові вул. Костюшка ч. 1.

Стадія електричного трамваю. — Трамвай ч. 9.

Ціни комітат від К 2 — висше.

Товариство приймає нових членів що найменше в одаві уділює а квоті К 20 і гроші на книжочку вкладочку на 5.

